

Vadászati tárcza.

Az 1884. évi udvari szarvascserkészetről Gödöllőn.

A gödöllői m. kir. korona uradalmi vadászterületeken folytatott udvari szarvascserkészetek, mint a mult években, ugy a most lefolyt évben is azt a helyet foglalják el a vadászatok terén, melyet elfoglalni hivatva vannak, és az eredmény, mely a mult évekhez képest sokkal kedvezőbb, csak azt bizonyítja, hogy az itteni szabad természetes tenyésztés szülte szarvasvadállományban a szaporulat nagyobb volt a mult években, mint az elejtés.

Az agancs kifejlődésre kedvező időjárás, és a mult évi makktérmet daczára az idej bögés nem igen mondható kielégítőnek, a mi leginkább a szeptember második felében uralkodott nagy hőségnek tulajdonítható. Ennek a körülménynek róható fel az is, hogy a nagy vad csak a késő esteli és kora reggeli órákban száguldozott ki s kereste fel az üzekedési helyeket; miáltal a cserkészet, mely a kora reggeli órákban a források és vizenyős helyek melletti sűrűségekben leginkább vezetett sikerre, némileg megnehezítettett.

Az agancscserkészetet ez évben Hohenlohe herczeg cs. k. főudvarmester nyitotta meg szeptember 19-én, és a folytatás, melyen a gödöllői kir. kastélyban összegyűlt számos udvari ur és vendég vett részt, október hó 15-ig tartott.

Terítékre került összesen 115 darab agancsár, 1 vad-disznó és 14 drb őzbak.

Az elejtett agancsárok között 4 drb 18 ágú, 5 drb 1 ágú, 15 drb 14 ágú, 22 drb 12 ágú, 33 drb 10 ágú, 24 drb 8 ágú, 12 drb 6 ágú, 1 drb 2 ágú és 9 drb csapos volt.

Ezekből elejtett:

Ő cs. és apostoli kir. Felsége 14 drb agancsárt és 3 darab őzbakot;

a Toscánai nagyherceg 4 drb agancsárt;
 Lajos bajor herceg 3 drb agancsárt;
 Wallersé bárónő 2 drb agancsárt;
 Hohenlohe herceg 12 drb agancsárt;
 Mondel báró főhadsegéd 13 drb agancsárt;
 Nopcsa báró főudvarmester 13 drb agancsárt;
 Larich Henrik gróf 11 drb agancsárt;
 Dr. Wiederhoffer udvari tanácsos 11 drb agancsárt;
 Rosenberg gróf szárnysegéd 3 drb agancsárt;
 Christallnigg gróf szárnysegéd 1 drb agancsárt;
 Wolkenstein gróf szárnysegéd 1 drb agancsárt;
 Zurna szárnysegéd 1 drb agancsárt;
 Mainieri udvari kamarás 1 drb agancsárt;
 a cs. kir. udvari vadászati és a m. kir. erdészeti személyzet 25 drb agancsárt.

Súlyra nézve legkiválóbb volt Ő Felsége a király által szeptemberhó 24-én, Szepessy Tivadar m. kir. erdész vezetése mellett a Szt.-királyi pagonyban elejtett 14 ágú agancsár, mely kizsigerelve az agancscsal együtt 189 kilogrammot nyomott.

Ezenkívül kiváló volt Lajos bajor herceg 18 águju, melyet a valkói pagonyban ejtett el, és egy dr. Wiederhoffer udvari tanácsos által Szt-Györgyön elejtett 16 ágú agancsár.

Az idej makktermés meggyűsülása megfosztja az itt tenyésztett nagy vadat ezen igen kedvelt eledelétől, mely körülmény az új agancsok kifejlődésére nem csekély befolyással bír.

Azonban a védett erdőtisztítások feltörése, és esparcett maggal való bevetése által e nagy vadak számára berendezett takarmányosok meglehetősen pótolni fogják ezen hiányt, s így daczára annak, hogy Ő Felsége a király jóváhagyásával e

vadászidény alatt még 250 darab szarvastehén lövetik le, biztosan remélhető, hogy az itt alkalmazott szakszerű tenyésztési intézkedések fentartása, és a vadászterületek szigorú őrzése mellett ezen szép vadállomány továbbra is fentartatik a kitűzött legmagasabb élvezetre.

Kallina Károly,
m. kir. ed.őmester.

Vidéki levelek.

I.

Máramaros, 1884. decemberhó.

Tekintetes szerkesztőség! Nem oly régen volt még, midőn e becses lapok hasábjain a „Vidéki levelek“ rovata megnyitott, s jól emlékszem, hogy midőn a közreműködésre felhívás bocsátott ki, a vidéki levelezők tömegesen jelentkeztek a szerkesztőségnél, helyet kérve közleményeiknek az „Erdészeti Lapok“-ban.

A kezdeményezés megtörtént, s az egymásután következő vidéki leveleket nemcsak én, de más tagtársaim is, örömmel üdvözlöttük, mivel leginkább ezen az uton véltünk más vidékek erdészeti viszonyokról leghamarább és legközvetlenebbül tájékozást szerezni.

Feltevésünk- és várákozásunkban nem is csalódtunk, mert ezen vidéki tudósítások között nem egy érdekes, tanulságos és figyelmet érdemlő adat tétetett közzé.

A rovat nemcsak az erdészek ismereteinek kibővítésére és a különböző helyi viszonyok megismertetésére volt alkalmas, hanem kellemes olvasmányát képezte e lapok azon tisztelt olvasóinak is, kik, mint nem szakképzett emberek, az elvont szakértekezések iránt kevesebb érdeklődéssel bírnak.

Igen alkalmasak voltak a vidéki levelek arra is, hogy egy és más laikusban — kinek e lapok véletlenül kezébe jutottak — szakunk iránt érdeklődést és előszeretetet keltsenek.

És most? — Daczára annak, hogy egyidőben igen sok vidéki levelező nevével találkoztunk, 9—10 hónap is eltelt,